

Parochie Heilige Geest

Hoofdstraat 58, 5121 JG Rijen
telefoon: 0161-222833

Parochie Dongen en Klein Dongen - Vaart

Hoge Ham 84, 5104 JK Dongen
telefoon: 0162-312561

Zondag, 8 mei 2022

Zusters en broeders, we worden mens wanneer we worden aangesproken. In tijden van tegenslag, beproevingen of spirituele leegte kunnen we letterlijk bevraagd of geroepen worden. Op deze Roepingenzondag luisteren we naar de stem van God, naar zijn Zoon Jezus Christus. Die roep geeft ons een nieuwe levensrichting, een Blijde Boodschap. Die roep wil ons bevrijden van al wat doods is. We staan in deze brief stil bij Titus Brandsma, die op 15 mei heilig verklaard wordt. Volgende week hebben we een themaviering, maar ook nu al luisteren we naar woorden vanuit de cel van Scheveningen die een bijzondere kleur aan het woord roeping geven.

Op zaterdag 7 mei vanaf 19.00 uur kunt u via de [livestream](#) de viering van Woord- en Communie volgen uit de Annakerk en op zondag 8 mei om 10.00 uur via HalloGilzeRijen.

Lezing uit de Handelingen der Apostelen

In die dagen reisden Paulus en Barnabas langs Perge naar Antiochië in Pisidië, waar zij op de sabbat de synagoge binnengingen. Na afloop van de dienst in de synagoge liepen vele joden en godvrezende proselieten met Paulus en Barnabas mee; dezen spraken hen toe en drongen er bij hen op aan in de genade van God te volharden. De volgende sabbat kwam bijna de hele stad bijeen om naar het woord van God te luisteren. Bij het zien van die grote menigte werden de Joden zeer afgunstig en beantwoordden de uiteenzetting van Paulus met beschimpingen.

Toen verklaarden Paulus en Barnabas in alle vrijmoedigheid: Tot u moest wel het eerst het woord van God gesproken worden, maar omdat gij het afwijst en uzelf het eeuwige leven niet waardig keurt, daarom richten wij ons voortaan tot de heidenen. Want aldus luidt de opdracht van de Heer tot ons: Ik heb u bestemd als een licht voor de heidenen, opdat gij redding zoudt brengen tot aan het uiteinde van de aarde. Toen de heidenen dit hoorden, waren zij verheugd en verheerlijkten het woord van God, en allen die tot het eeuwig leven waren voorbestemd namen het geloof aan.

Het woord des Heren verbreidde zich door heel die streek, maar de Joden hitsten de godvrezende vrouwen op die uit de toonaangevende kringen kwamen en ook de voornaamste burgers uit de stad; zij veroorzaakten een vervolging tegen Paulus en Barnabas en verjoegen hen uit hun gebied. Dezen schudden het stof van hun voeten ten teken dat zij met hen gebroken hadden en gingen naar Ikonium. De leerlingen echter waren vervuld van vreugde en van de heilige Geest.

De roep van de herder

**Wees blij,
want God is een herder.**

**Niet dat ik een herder wil,
maar ik wil wel geteld zijn,
gezien zijn, met zorg omgeven.**

**Niet dat ik een volgzaam schaap wil zijn,
maar ik ben wel een kuddedier,
doe graag mee, loop graag mee.**

**God, de herder roept mij
met liefde die duurt,
met trouw, voor nu en altijd.
Dus antwoord ik met ja
en ga de poort door.**

Rob van Uden, gebed bij psalm 100

Lezing uit het evangelie volgens Johannes

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: Mijn schapen luisteren naar mijn stem en Ik ken ze en ze volgen Mij. Ik geef hun eeuwig leven; zij zullen in eeuwigheid niet verloren gaan en niemand zal ze van Mij wegroven. Mijn Vader immers die ze Mij gegeven heeft, is groter dan allen en niemand kan iets uit de hand van Mijn Vader roven. Ik en de Vader, Wij zijn één.

Volgende week is de heiligverklaring van Titus Brandsma. Hierbij een ingekorte brief uit de gevangenis in Scheveningen van 23 Januari 1942.

Het zou, na een nacht te Arnhem, hier maar voor één nacht zijn. Met die woorden werd ik op 20 Januari hier binnengebracht, cel 577. De volgende morgen moest ik om half negen klaar zijn voor verhoor in Den Haag. In de middag kon het waarschijnlijk afgesloten worden en ik met het oog op mijn gezondheid weer naar huis gaan. 's Avonds, 21 Januari hoorde ik, dat de hechtenis verlengd werd voor nadere opheldering. De heer Hardegen, die mij hoffelijk verhoorde, troostte mij met een beroep op mijn kloosterlijk leven, dat het mij niet zoo zwaar zou doen vallen. Nu, dat doet het ook niet...

Met de beproevingen valt het nog al mee, al moet men aan vele dingen van de gevangenis even wennen. Ja, ja, het is wat, op 60-jarigen leeftijd nog in de gevangenis te komen. Ik zei dat ook bij het binnengaan van de gevangenis te Arnhem al schertsend tot Herr Steven, die mij arresteerde. Mij troostte echter zijn antwoord: "Dan had u de opdracht van de aartsbisschop niet moeten aannemen." Ik wist, waarvoor ik hier was en zei hem ook ronduit "dat juist als een eer te beschouwen" en mij niet bewust te zijn, daarmee iets verkeerd gedaan te hebben. Ik herhaalde dit laatste aan de heer Hardegen en voegde erbij: "integendeel, het was een eerlijke poging om daardoor de tegenstellingen te verzachten". Enerzijds aanvaardde men dit, anderzijds zag men er toch ook een organisatie van verzet tegen de bezetende macht in. Ik moest dit laatste zo beslist mogelijk afwijzen.

Ik begrijp intussen dat men de houding van de Bisschoppen en van de Katholieke Pers niet aangenaam vindt en de opdracht van de Aartsbisschop aan mij gegeven en door mij vervuld toch enigszins beschouwt als een daad van verzet op grond van onze katholieke beginselen tegen iets, dat naar onze mening daarmee in strijd is – de tegenstelling der beginselen is er. Voor de belijdenis ervan lijd ik met vreugde, wat er voor geleden moet worden. Mijn roeping tot de Kerk en tot het Priesterschap heeft mij zoveel heerlijk en moois gebracht, dat ik er ook graag iets onaangenaams voor op mij neem. Met Job herhaal ik met volle instemming: "Wij hebben het goede van den Heer ontvangen, waarom zouden wij ook van het kwade niet aannemen, dat Hij ons in zijn voorzienigheid overzendt. Zó kwaad heb ik het overigens niet. En al weet ik niet wat het worden zal, ik weet mij geheel in Gods hand. Wie zal mij scheiden van Gods liefde. O zeker, ik mis 's morgens de H. Mis en de H. Communie, maar God is niettemin bij mij en in mij en met mij.

Het bekende kleine versje, dat de H. Teresia altijd in haar brevier bij zich had en dat ik Collega Prof. Brom stuurde, toen hij in de gevangenis zat, is ook voor mij een troost en een bemoediging:

*Laat niets je verstoren,
laat niets je beangstigen.
Alles gaat voorbij.
God verandert niet.
Geduld verkrijgt alles.
Niets ontbreekt
aan wie God bezit.
God alleen voldoet.*

